



Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2023 m. birželio 2 d.
(OR. en)

10136/23

Tarpinstitucinė byla:
2023/0170 (NLE)

JUSTCIV 81
JAI 772
FREMP 174

PASIŪLYMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinės sekretorės, kurios vardu pasirašo direktorė Martine DEPREZ
gavimo data:	2023 m. birželio 1 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generalinei sekretorei Thérèse BLANCHET
Komisijos dok. Nr.:	COM(2023) 281 final
Dalykas:	Pasiūlymas dėl TARYBOS SPRENDIMO, kuriuo siekiant Sąjungos interesų valstybės narės įgaliojamos tapti arba likti 2000 m. sausio 13 d. Konvencijos dėl tarptautinės suaugusiųjų apsaugos šalimis

Delegacijoms pridedamas dokumentas COM(2023) 281 final.

Pridedama: COM(2023) 281 final



EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2023 05 31
COM(2023) 281 final

2023/0170 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

**kuriuo siekiant Sąjungos interesų valstybės narės įgaliojamos tapti arba likti 2000 m.
sausio 13 d. Konvencijos dėl tarptautinės suaugusiųjų apsaugos šalimis**

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

ES siekia sukurti, palaikyti ir plėtoti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, kurioje būtų užtikrintas laisvas asmenų judėjimas, galimybė kreiptis į teismą ir visapusiška pagarba pagrindinėms teisėms.

Taip pat turėtų būti siekiama įtraukti suaugusiųjų, kurie dėl savo asmeninių gebėjimų sutrikimo ar nepakankamumo negali apginti savo interesų (toliau – suaugusieji), tarpvalstybinę apsaugą. Suaugusių laikomas aštuoniolikos metų sulaukęs asmuo.

Tokioje padėtyje atsidūrusių suaugusiųjų skaičius ES auga dėl senstančios visuomenės, taip pat dėl su amžiumi susijusių ligų paplitimo ir dėl didėjančio neįgaliųjų skaičiaus. Atsižvelgiant į valstybės narės, kurioje jie gyvena, nacionalinės teisės aktus, jiems gali būti taikoma apsaugos priemonė teismo arba administracinės institucijos sprendimu arba jiems pagalbą gali teikti jų iš anksto paskirtas trečiasis asmuo (pasitelkiant atstovavimo įgaliojimus) jų interesams valdyti.

Suaugusiesiems gali reikėti valdyti kitoje šalyje esantį savo turtą ar nekilnojamąjį turtą, gauti skubią arba planinę medicininę priežiūrą užsienyje arba dėl įvairių priežasčių persikelti į kitą šalį.

Tokiose tarpvalstybinėse situacijose suaugusieji susiduria su sudėtingomis ir kartais prieštaringomis valstybių narių taisyklėmis. Šios taisyklės apima sprendimus dėl to, kuris teismas ar kita institucija, kompetentinga imtis apsaugos priemonių, turi jurisdikciją, kokia teisė taikoma jų atveju, ir kaip pripažinti ar įgyvendinti užsienyje priimtą sprendimą arba atstovavimo įgaliojimus. Tai lemia atvejus, kai suaugusieji, jų šeimos ir jų atstovai patiria didelį teisinį netikrumą dėl to, kokios taisyklės bus taikomos jų atveju, taip pat dėl procedūrų ir formalumų, kuriuos jie turi atlikti, rezultatų. Siekiant užtikrinti, kad jų apsauga ir toliau būtų veiksminga tarpvalstybiniu mastu arba kad jie galėtų naudotis savo teisėmis užsienyje, jie dažnai turi pradėti ilgai trunkančius ir brangius procesus. Kai kuriais atvejais jų atstovui patikėtos apsaugos ir įgaliojimų galiausiai nepripažįsta nei užsienio teismai, nei neteisminiai subjektai, pavyzdžiui, bankai, medicinos darbuotojai ar nekilnojamojo turto agentai.

Prižiūrint Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijai (HCCH), tarptautinei organizacijai, kurios tikslas – „palaipsniui suvienodinti tarptautinės privatinės teisės normas“¹, 2000 m. sausio 13 d. buvo priimta Konvencija dėl tarptautinės suaugusiųjų apsaugos (HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencija). Šioje konvencijoje pateikiamos išsamios taisyklės dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, apsaugos priemonių pripažinimo ir vykdymo, taip pat nuostatos dėl atstovavimo įgaliojimams taikytinos teisės, pagal kurią tokie įgaliojimai įsigalioja tarpvalstybiniu mastu. Ja taip pat nustatomi susitariančiųjų valstybių kompetentingų institucijų ir susitariančiųjų valstybių centrinių institucijų bendradarbiavimo mechanizmai.

Ši konvencija visuotinai laikoma veiksminga ir lanksčia tarptautinės privatinės teisės priemone, atitinkančia paskirtį pasauliniu lygmeniu. Vadovaujant Specialiajai komisijai dėl HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijos praktinio veikimo² pastaruoju metu

¹ Hagos konferencijos [statuto](#) 1 straipsnis.

² <https://www.hcch.net/en/news-archive/details/?varevent=884>

vykdytos veiklos rezultatas – specialistams netrukus bus suteiktos naudingos priemonės šiai konvencijai tinkamai taikyti, pavyzdžiui, praktinis vadovas.

Tačiau šiuo metu tos Konvencijos šalys yra tik 12 ES valstybių narių³. Tai, kad visos valstybės narės ratifikuotų HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvenciją ir prie jos prisijungtų, yra ilgalaikis ES tikslas.

Nuo 2008 m. HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvenciją aiškiai patvirtino Europos Sąjungos Taryba⁴, Europos Parlamentas⁵ ir Europos Komisija⁶. Konvencijos veiksmingumui užtikrinti būtina, kad valstybės narės ir kitos šalys visuotinai ratifikuotų HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvenciją. Parlamentas aktyviai pritaria, kad Konvenciją ratifikuotų visos valstybės narės, taip pat galimą ES teisėkūros iniciatyvą, kuria būtų papildyta HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencija.

2018 m. gruodžio 5–8 d. Komisija ir HCCH surengė tarptautinę jungtinę konferenciją, kad paskatintų HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijos ratifikavimą ir išnagrinėtų galimus trūkumus, dėl kurių reiktų imtis tolesnių veiksmų⁷.

2021 m. gegužės 3 d. Čekijos, Prancūzijos ir Slovėnijos teisingumo ministrai raštu kreipėsi į Komisiją prašydami jos paspartinti parengiamąjį darbą, susijusį su teisėkūros iniciatyva.

2021 m. birželio mėn. buvo priimtos Tarybos išvados⁸, kuriose, *inter alia*, valstybės narės buvo paragintos kuo greičiau ratifikuoti HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvenciją ir

³ Belgija, Čekija, Vokietija, Estija, Graikija, Prancūzija, Kipras, Latvija, Malta, Austrija, Portugalija ir Suomija.

⁴ Savo išvadoje „Pažeidžiamų suaugusių asmenų teisinė apsauga“ (14667/08 (*Press* 299), 2008 10 24), Taryba paragino to nepadariusias valstybes nares „*kuo greičiau pradėti arba aktyviai tęsti <...> pasirašymo ir (arba) ratifikavimo procedūras*“, susijusias su HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencija, ir paragino valstybes nares „*kuriose dar vyksta vidaus konsultacijų procesas [dėl prisijungimo prie HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijos], <...> kuo greičiau užbaigti šias konsultacijas*“. Be to, 2009 m. priimtose išvadoje „Stokholmo programa. Atvira ir saugi Europa piliečių labui ir saugumui“ Europos Vadovų Taryba išreiškė pageidavimą, kad valstybės narės „*kuo greičiau*“ prisijungtų prie HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijos.

⁵ Žr. „Suaugusių asmenų teisinė apsauga: tarpvalstybinės pasekmės“ (P6_TA(2008)0638), 2008 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija su rekomendacijomis Komisijai dėl suaugusių asmenų teisinės apsaugos ir jos tarpvalstybinių pasekmių (2008/2123(INI)) (2010/C 45 E/13). Rezoliucijos 1–4 dalyse valstybės narės raginamos ratifikuoti HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvenciją ir Komisijos prašoma pateikti teisėkūros pasiūlymą, kurio tikslas – stiprinti valstybių narių bendradarbiavimą, apibendrinti konvencijos praktinio taikymo sunkumus ir geriausios patirties pavyzdžius, susijusius su HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencija, taip pat įvertinti Europos Bendrijos galimybes prisijungti prie konvencijos. Reikia pažymėti, kad 2008 m. Parlamento rezoliucijoje Komisijos buvo paprašyta pateikti pasiūlymą „*įgijus pakankamai patirties, susijusios su <...> konvencijos veikimu*“. 2017 m. birželio 1 d. Europos Parlamentas priėmė dar vieną rezoliuciją, kurioje valstybės narės raginamos pasirašyti ir ratifikuoti HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvenciją ir skatinti suaugusiųjų apsisprendimo teisę, į nacionalinę teisę įtraukiant teisės aktus dėl įgaliojimų neveiksnumo atveju.

⁶ Žr. Komisijos komunikatą Europos parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui, „Sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę Europos piliečiams. Stokholmo programos įgyvendinimo veiksmų planas“, Briuselis, 2010 4 20, COM(2010) 171 *final*. 2010 m. veiksmų plano dėl Stokholmo programos įgyvendinimo 13 dalyje, kurios antraštė yra „Pagrindinių teisių ir (arba) pažeidžiamų grupių apsaugos užtikrinimas“, nurodoma, kad Europos Sąjungos valstybės narės tampa HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijos šalimis.

⁷ EK ir HCCH bendra konferencija dėl tarpvalstybinės suaugusiųjų apsaugos, Briuselis, 2018 m. gruodžio 5–7 d., <https://www.hcch.net/en/news-archive/details/?varevent=654>.

⁸ [Tarybos išvados dėl pažeidžiamų suaugusiųjų apsaugos visoje Europos Sąjungoje](#) (2021 m. birželio 7 d.).

paragino Komisiją apsvarstyti galimą poreikį sukurti teisinę sistemą ES, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos apsaugos priemonių perdavimui, ir prireikus pateikti teisėkūros pasiūlymų.

2021–2022 m. Tarybai pirmininkavusios Portugalija, Prancūzija ir Čekija rengė įvairius renginius informuotumui šiuo klausimu didinti.

Nepaisant šios veiklos, Konvencijos ratifikavimo tempas vis dar pernelyg lėtas. Kai kuriose valstybėse narėse įstatymo, kuriuo įgyvendinamas ratifikavimas, projektas jau daugelį metų svarstomas parlamente arba vyriausybė jo dar nėra pateikusi, nepaisant to, kad parengiamieji darbai yra užbaigti. Kitos valstybės narės Konvenciją iš dalies taiko praktiškai (visų pirma taisyklės dėl jurisdikcijos ir taikytinos teisės), nesiimdamos iniciatyvos oficialiai ją ratifikuoti. Tai reikštų centrinės institucijos paskyrimą, kad Susitariančiųjų valstybių bendradarbiavimas būtų veiksmingas.

Atsižvelgdama į tai, Komisija nusprendė pateikti iniciatyvą, kuria siekiama leisti toms valstybėms narėms, kurios dar nėra Konvencijos šalys, ją ratifikuoti arba prie jos prisijungti. Nuoroda į šią iniciatyvą yra pateikta Komisijos 2022 m. darbo programoje: „*[P]asiūlysiame priemonių, kuriomis būtų <...> stiprinamas teisminis bendradarbiavimas pažeidžiamų suaugusių asmenų apsaugos tarpvalstybinėse situacijose srityje*“.

Kadangi HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvenciją galima pasirašyti ir ratifikuoti valstybėms, kurios 1999 m. spalio 2 d. buvo Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos narės⁹ (Konvencijos 53 straipsnis), konvenciją turės pasirašyti ir ratifikuoti šios valstybės narės: Bulgarija, Ispanija, Kroatija, Vengrija, Rumunija, Slovėnija, Slovakija ir Švedija. O Airija, Italija, Liuksemburgas, Nyderlandai ir Lenkija konvenciją turės tik ratifikuoti, nes jos ją jau pasirašė. Lietuva turės prie jos prisijungti, nes nuo 2001 m. spalio 23 d. ji yra Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos narė.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Šiuo metu nėra jokių ES teisės aktų dėl tarpvalstybinės suaugusiųjų apsaugos. Tačiau šis pasiūlymas yra Komisijos pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, priemonių pripažinimo ir vykdymo, autentiškų dokumentų ir atstovavimo įgaliojimų bei bendradarbiavimo civilinėse bylose, susijusiose su suaugusiųjų apsauga, dalis. Pasiūlymu numatoma valstybėse narėse taikyti kai kurias HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijos taisykles ir nustatomos papildomos taisyklės, kuriomis siekiama sudaryti palankesnes sąlygas dar glaudesniam ES vidaus bendradarbiavimui šioje srityje.

Šis pasiūlymas yra susijęs su konvencijos ratifikavimu tose valstybėse narėse, kurios dar nėra HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijos šalys, ir jų prisijungimu prie šios konvencijos, kuri yra vienintelis tarptautinis dokumentas, skirtas su tarpvalstybine suaugusiųjų apsauga susijusiems tarptautinės privatinės teisės klausimams.

⁹ 53 straipsnis:

- 1) Ši Konvencija teikiama pasirašyti valstybėms, kurios dalyvavo Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos aštuonioliktoje sesijoje.
- 2) Konvencija turi būti ratifikuota, priimta arba patvirtinta; ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumentai deponuojami Nyderlandų Karalystės užsienio reikalų ministerijoje, kuri yra šios Konvencijos depozitaras.

Abu pasiūlymai yra susiję su tarptautine privatinė teise – gerai išvystyta ES politikos sritimi. Iš tiesų, nuo 2000 m. ES yra priėmusi keletą teisėkūros procedūra priimamų aktų teismo bendradarbiavimo tarpvalstybinio pobūdžio civilinėse bylose srityje. Tačiau nė vienu iš šių teisės aktų nėra reglamentuojami tarpvalstybiniai asmenų veiksnio aspektai¹⁰ ar suaugusiųjų, kurie „dėl savo asmeninių gebėjimų sutrikimo ar nepakankamumo“¹¹ negali apginti savo interesų, apsauga.

Siūlomas reglamentas būtų taikomas valstybėse narėse, o HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencija būtų taikoma ES nepriklausančioms šalims, kurios yra Konvencijos susitariančiosios šalys. ES esantys suaugusieji gali turėti ryšių ir valstybėse narėse, ir ne ES šalyse (pavyzdžiui, turėti turto ar asmeninių ryšių), todėl nuosekli tarptautinės privatinės teisės sistema, taikoma suaugusiųjų apsaugai tiek ES, tiek ES nepriklausančių šalių, kurios yra Konvencijos šalys, atžvilgiu, yra labai svarbi siekiant užtikrinti suaugusiųjų apsaugą tarptautinėse situacijose.

Taigi abu pasiūlymai vienas kitą papildo ir dėl šios priežasties pateikiami kartu.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

ES ir jos valstybės narės yra Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijos (JT NTK), kuri nuo jos priėmimo 2006 m. dienos yra tarptautinis neįgaliųjų teisių pagrindas, šalys.

HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijos 3 straipsnio c punkte yra nuostatų, kuriomis tariamai palaikomos arba toleruojamos pakaitinės sprendimų priėmimo priemonės (daugiausia dėl to, kad vartojama sąvoka „globa, rūpyba ir analogiškos institucijos“). Buvo iškeltas klausimas, ar tai galėtų sudaryti palankesnes sąlygas ar suteikti galimybę pripažinti priemones, kuriomis nustatomi pakaitiniai sprendimų priėmimo būdai, o ne remiamas sprendimų priėmimas, ir ar tai pažeistų suaugusiųjų teisę į savarankiškumą ir lygybę.

HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijos suderinamumas ir papildomumas su JT NTK nustatytais teisėmis buvo pripažintas ne kartą, pavyzdžiui, pirmiau minėtoje 2018 m. EB ir HCCH bendroje konferencijoje priimtose išvadose ir rekomendacijose (2 ir 3 išvados)¹².

HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencija yra tarptautinės privatinės teisės dokumentas. Konvencija yra neutrali materialinės teisės atžvilgiu, nes joje nenumatyta jokių priemonių, o preambulėje pirmiausia atsižvelgiama į suaugusiojo interesus ir pagarbą jo orumui bei savarankiškumui. Palengvindama tarpvalstybinį bendradarbiavimą ir šalindama teises ir praktines kliūtis, ji padeda siekti kai kurių svarbių JT NTK tikslų. Jie apima 12 straipsnį dėl vienodo pripažinimo prieš įstatymą ir 32 straipsnį dėl tarptautinio bendradarbiavimo, kurių atžvilgiu HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencija sukuria centrinių institucijų sistemą.

Be to, ne visi neįgalieji yra suaugusieji, kuriems reikalinga tarpvalstybinė apsauga, kaip tai suprantama pagal HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvenciją, tai yra tik tie asmenys, kurie negali apginti savo asmeninių ar finansinių interesų. Priešingai, ne visi suaugusieji, kurių psichologiniai ir socialiniai gebėjimai sumažėjo, yra neįgalieji.

¹⁰ Vienintelė išimtis yra taisyklė dėl fizinių asmenų veiksnio vykdant tarpvalstybines sutartines prievolos civilinėse ir komercinėse bylose, nustatyta 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 593/2008 13 straipsnyje dėl sutartinės prievolos taikytinos teisės (reglamentas „Roma I“).

¹¹ HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijos 1 straipsnio 1 dalis.

¹² [88f10f24-81ad-42ac-842c-315025679d40.pdf \(hcch.net\)](https://www.hcch.net/doc/88f10f24-81ad-42ac-842c-315025679d40.pdf)

Taip pat verta priminti, kad JT NTK komitetas savo 2015 m. ataskaitoje dėl JT NTK įgyvendinimo ES išreiškė susirūpinimą dėl kliūčių, su kuriomis susiduria neįgalieji persikeldami iš vienos valstybės narės į kitą. Komitetas rekomendavo kad ES „nedelsdama imtųsi veiksmų siekdama užtikrinti, kad visi neįgalieji ir jų šeimos galėtų naudotis savo teise laisvai judėti taip pat kaip ir kiti asmenys“¹³.

Specialusis pranešėjas neįgaliųjų teisių klausimais buvo užsakęs teisinį tyrimą¹⁴, o specialusis pranešėjas neįgaliųjų teisių klausimais bei nepriklausomas ekspertas dėl vyresnio amžiaus asmenų naudojimosi visomis žmogaus teisėmis parengė susijusį bendrą pareiškimą¹⁵. Juose šis klausimas išaiškintas darant išvadą, kad HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencija gali būti aiškinama pakankamai laisvai ir gali būti atliekami praktiniai patobulinimai, be kita ko, ji gali būti plėtojama taip, kad atitiktų modernizuotus nacionalinius įstatymus. Specialusis pranešėjas primena, kad HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijoje yra nuostatų, kuriomis siekiama išvengti bet kokio prieštaravimo JT NTK, ir kad abu dokumentai gali ir turėtų vienas kitą papildyti. ES ir visos jos valstybės narės turi pasinaudoti turimomis išaiškinimo galimybėmis taip, kad būtų užtikrinta atitiktis tai konvencijai.

Taikydamos HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvenciją, susitariančiosios valstybės, kurios taip pat yra JT NTK šalys, privalo laikytis JT NTK ir joje nustatytų principų. Be to, pagal nusistovėjusią Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką tarptautinės konvencijos yra neatskiriama Sąjungos teisės dalis, todėl jų įgyvendinimas, laikantis bendrojo Sąjungos teisės principo, turi atitikti proporcingumo principą¹⁶.

2021 m. kovo mėn. Komisija priėmė 2021–2030 m. neįgaliųjų teisių strategiją¹⁷. Joje visų pirma sprendžiamas neįgaliųjų „teisės kreiptis į teismą, teisinės apsaugos, laisvės ir saugumo gerinimo“ klausimas. Siekiant šio tikslo, įskaitant įvairias iniciatyvas, joje aiškiai nurodyta, kad „Komisija bendradarbiaus su valstybėmis narėmis siekdama įgyvendinti 2000 m. Hagos konvenciją dėl pažeidžiamų suaugusių asmenų tarptautinės apsaugos pagal JT neįgaliųjų teisių konvenciją, be kita ko, atliekant pažeidžiamų suaugusių asmenų, ypač turinčių intelekto sutrikimų, apsaugos tarpvalstybiniais atvejais tyrimą, kad visoms valstybėms narėms būtų sudarytos sąlygos ją ratifikuoti“¹⁸.

2021 m. Komisija atliko teisinį tyrimą¹⁹ ir, be kita ko, padarė išvadą, kad visoms valstybėms narėms ratifikavus HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvenciją būtų išspręstos kai kurios problemos, susijusios su didelėmis tarpvalstybinės suaugusiųjų apsaugos spragomis ir nenuoseklumu.

Tarybai priėmus šį sprendimą, HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencija taps Sąjungos teisės dalimi. Todėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismas gali ją aiškinti

¹³ Baigiamosios pastabos dėl Europos Sąjungos pirminės ataskaitos: Neįgaliųjų teisių komiteto 2015 m. parengtas ataskaitos projektas.

¹⁴ Tyrimas „2000 m. Hagos konvencijos dėl tarptautinės suaugusiųjų apsaugos aiškinimas laikantis JT neįgaliųjų teisių konvencijos (NTK)“ („Interpreting the 2000 Hague Convention on the International Protection of Adults Consistently with the UN Convention on the Rights of Persons with Disabilities (CRPD)“).

¹⁵ [Specialiojo pranešėjo neįgaliųjų teisių klausimais, Gerard Quinn, ir nepriklausomos ekspertės vyresnio amžiaus asmenų naudojimosi visomis žmogaus teisėmis klausimais, Claudia Mahler, bendras pareiškimas. Svarstymai apie Hagos konvenciją \(2000 m.\) dėl tarptautinės suaugusiųjų apsaugos](#), 2021 m. liepos 8 d.

¹⁶ Žr., pvz., 2021 m. lapkričio 9 d. sprendimo byloje C-255/20, *Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle Dogane di Gaeta v Punto Nautica Srl*, 33 punktą, ECLI:EU:C:2021:926.

¹⁷ [2021–2030 m. neįgaliųjų teisių strategija](#).

¹⁸ Žr. strategijos 5.1 dalį.

¹⁹ [Pažeidžiamų suaugusiųjų tarpvalstybinės teisinės apsaugos Sąjungoje tyrimas, Sąjungos leidinių biuras \(europa.eu\)](#).

atsižvelgdamas tiek į bendruosius ES principus, t. y. laisvo asmenų judėjimo apsaugos, teisės kreiptis į teismą ir visapusiškos pagarbos pagrindinėms teisėms principus, tiek į JT NTK.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

• Teisinis pagrindas

Šis pasiūlymas yra susijęs su tam tikrų valstybių narių įgaliojimu ratifikuoti tarptautinę konvenciją arba prie jos prisijungti atsižvelgiant į ES interesus. Teisminį bendradarbiavimą civilinėse ir komercinėse bylose reglamentuoja SESV 81 straipsnis, taigi jis yra teisinis ES kompetencijos šioje srityje pagrindas. Todėl taikytinas teisinis pagrindas yra Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 218 straipsnio 6 dalis kartu su esminiu teisiniu pagrindu – SESV 81 straipsnio 2 dalimi.

SESV 81 straipsnio 3 dalis nėra taikoma, nes tarpvalstybinė suaugusiųjų apsauga nėra šeimos teisės klausimas.

Sąvoka „šeimos teisė“, kaip ji suprantama pagal SESV 81 straipsnio 3 dalį, turi būti aiškinama savarankiškai, neatsižvelgiant į valstybių narių nacionalinės teisės aktuose pateiktą apibrėžtį.

Iki šiol ES teisės aktuose ši sąvoka aiškinta gana griežtai ir apsiribojama taisyklėmis, kuriomis reglamentuojami šeimos santykiai, pavyzdžiui, santuokos, tėvų pareigų ar išlaikymo prievolių klausimai.

Nėra neįprasta, kad pažeidžiami suaugusieji naudojami šeimos narių teikiama apsauga. Kai kuriose valstybėse narėse pažeidžiamų suaugusiųjų teisinė apsauga teisiniu požiūriu priskiriama sutuoktiniui arba šeimos nariams. Tačiau suaugusiojo šeima, jei suaugęs asmuo turi šeimą, yra tik viena iš aplinkybių, kurioms esant galima užtikrinti apsaugą. Šeimos narių dalyvavimas nėra būtinas reikalavimas, taip pat jis nėra reglamentuojamas tarptautinės privatinės teisės taisyklėmis. Vietoje to, didžiausias dėmesys suaugusiųjų apsaugos srityje turi būti skiriamas teikiamai paramai ir suaugusiojo teisių į orumą, apsisprendimą, nediskriminavimą ir socialinę įtrauktį užtikrinimui, neatsižvelgiant į jo šeimos ryšius.

Reikia pažymėti, kad HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijoje niekaip nenurodomi šeimos ryšiai (pvz., „tėvas“, „vaikai“ ar „sutuoktinis“), o tai prieštarauja su šeimos teisės klausimais susijusiems ES reglamentams.

Siūlomu reglamentu bus papildyta HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencija ir į ją bus įtrauktos kai kurios Konvencijos taisyklės, visų pirma dėl tarptautinės jurisdikcijos ir taikytinos teisės, todėl jos bus tiesiogiai taikytinos valstybėse narėse.

Todėl, remiantis nusistovėjusia ESTT praktika, esama rizikos, kad HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencija gali daryti poveikį siūlomo reglamento taikymo sričiai arba ją pakeisti.

Tarptautiniai įsipareigojimai gali daryti poveikį Sąjungos taisyklių taikymo sričiai arba ją pakeisti, kai tokie įsipareigojimai yra susiję su sritimi, kuriai tokios taisyklės jau iš esmės taikomos, arba atsižvelgiant į numatomus Sąjungos teisės pokyčius, kaip yra šiuo atveju²⁰.

²⁰ Žr. visų pirma nuomonės 1/13 73 ir 74 punktus bei nurodytą teismo praktiką.

Todėl HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencija patenka į išimtinės Sąjungos kompetencijos sritį pagal SESV 3 straipsnio 2 dalį.

Todėl ES gali įgalioti valstybės nars tapti arba likti HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijos šalimis.

Kadangi Konvencijoje nėra nuostatos, pagal kurią ES galėtų tapti jos šalimi, ir tik valstybės gali tapti Konvencijos šalimis, valstybės narės gali ratifikuoti Konvenciją arba prie jos prisijungti, taip pat likti jos šalimis siekiant Sąjungos interesų, vadovaujantis nusistovėjusia Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika²¹.

Panašios iniciatyvos jau buvo imtasi 2008 m., siekiant įgalioti tam tikras valstybes nars ratifikuoti HCCH 1996 m. Konvenciją dėl vaikų apsaugos²² arba prie jos prisijungti.

Remiantis prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėtu Protokolu Nr. 21, teisingumo srityje priimtos teisinės priemonės Airijoje nėra privalomos ar taikomos. Tačiau jei šioje srityje pateikiamas pasiūlymas, Airija gali pareikšti pageidavimą dalyvauti tvirtinant ir taikant priemonę, o ją priėmus gali pareikšti pageidavimą pripažinti tą priemonę.

Pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas.

- **Proporcingumo principas**

Šis pasiūlymas parengtas atsižvelgiant į jau priimtus Tarybos sprendimus, kuriais valstybės narės įgaliojamos prisijungti prie tarptautinės konvencijos. Juo neviršijama tai, kas būtina siekiant nuoseklaus ES veiksmo tikslo tarpvalstybinės suaugusiųjų apsaugos srityje, užtikrinant, kad valstybės narės, kurios dar nėra Konvencijos šalys, per nustatytą laikotarpį ratifikuotų HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvenciją arba prie jos prisijungtų.

Taip pat suprantama, kad valstybės narės išlaiko savo kompetenciją reglamentuoti taisyklių priėmimą pagal suaugusiųjų apsaugai skirtą materialinę teisę.

Taigi pasiūlymas proporcingumo principą atitinka.

- **Priemonės pasirinkimas**

Kadangi pasiūlymas yra susijęs su tarptautiniu susitarimu, kurį dėl Sąjungos interesų turi ratifikuoti ir prie kurio turi prisijungti tam tikros valstybės narės, vienintelis taikytinas dokumentas yra Tarybos sprendimas pagal 218 straipsnio 6 dalį.

²¹ Europos Sąjungos Teisingumo Teismo nuomonės 1/13 44 punktas ir cituojama teismo praktika.

²² 2008 m. birželio 5 d. Tarybos sprendimas, kuriuo tam tikros valstybės narės įgaliojamos Europos bendrijos labui ratifikuoti 1996 m. Hagos konvenciją dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, pripažinimo, vykdymo ir bendradarbiavimo tėvų pareigų ir vaikų apsaugos priemonių srityje arba prie jos prisijungti ir kuriuo tam tikros valstybės narės įgaliojamos pateikti deklaraciją dėl atitinkamų Bendrijos teisės vidaus taisyklių taikymo, OL L 151, 2008 6 11, p. 36.

3. **EX POST VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI**

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Prieš pateikiant šį pasiūlymą kartu su lygiagrečiai pateiktu pasiūlymu dėl reglamento šiuo klausimu, vyko išsamios ir visuotinės konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis.

2022 m. pradžioje buvo paskelbtos **viešos konsultacijos**²³ ir **kvietimas teikti informaciją**²⁴. Dauguma respondentų, įskaitant valstybes nares ir advokatams bei notarams atstovaujančias profesines organizacijas, pritarė ES iniciatyvai, pagal kurią valstybės narės būtų įpareigosios ratifikuoti HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvenciją. Jie taip pat paragino priimti ES dokumentą, kuriuo būtų papildyta Konvencija. Viena NVO, skėtinė neįgaliųjų teisių apsaugos organizacija, išreiškė susirūpinimą dėl neįgalių suaugusiųjų pagrindinių teisių, jei ES priemonė pirmenybė būtų teikiama sprendimų, kurie galėtų pažeisti JT NTK ir pagrindines neįgalių suaugusiųjų teises, perdavimui. Tai yra pasikartojantis klausimas, susijęs su ryšiu tarp JT NTK ir HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijos, kuris buvo nagrinėjamas 14 ir 15 išnašose nurodytame tyrime ir bendrame pareiškime.

Įgyvendinant konsultacijų strategiją, 2022 m. rugsėjo 29 d. buvo surengtas **neformalus susitikimas internetu su suinteresuotaisiais subjektais**. Be to, 2022 m. spalio 27 d. Komisija surengė **susitikimą internetu su valstybių narių ekspertais**, kad pateiktų informacijos apie suaugusiųjų apsaugos iniciatyvą ir pasikeistų pirminėmis nuomonėmis.

Galiausiai 2022 m. lapkričio 7–8 d. vykusiame posėdyje konsultuotasi su **Europos teisminiu tinklu civilinėse ir komercinėse bylose** (civilinis ETT) dėl jo galimo vaidmens įgyvendinant būsimą iniciatyvą.

Apibendrinant galima teigti, kad visose konsultacijose būtų galima nustatyti tvirtą paramą ir bendrą teigiamą nuomonę apie HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvenciją. Be to, per konsultacijas paaiškėjo, kad dauguma suinteresuotųjų subjektų mano, kad ES lygmeniu reikia papildomų priemonių, ir joms pritaria.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

2021 m. atliktas **teisinis tyrimas**²⁵. Tyrimo autoriai padarė šias išvadas: i) esama didelių spragų ir nenuoseklumų tarpvalstybinės pažeidžiamų suaugusiųjų apsaugos srityje (jurisdikcijos taisyklės, atstovavimo įgaliojimų pripažinimas, teisinio tikrumo nebuvimas ir praktinės valdžios institucijoms kylančios problemos); ii) bendrai ratifikavus HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvenciją ES būtų tiesiogiai sprendžiamos kai kurios iš tų problemų tiek tarp valstybių narių, tiek ES nepriklausančių valstybių; ir iii) ES priemonė dar labiau sustiprintų pažeidžiamų suaugusiųjų apsaugą ir palengvintų jų gyvenimą bei atsakingų valdžios institucijų darbą.

²³ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12965-Teisminis-bendradarbiavimas-civilinese-bylose-ES-masto-pazeidziamu-suaugusiuju-apsauga_lt

²⁴ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12965-Civil-judicial-cooperation-EU-wide-protection-for-vulnerable-adults/public-consultation_lt

²⁵ [Pažeidžiamų suaugusiųjų tarpvalstybinės teisinės apsaugos Sąjungoje tyrimas, Sąjungos leidinių biuras \(europa.eu\)](#)

Papildomi tarpvalstybinės suaugusiųjų apsaugos srities duomenys taip pat buvo surinkti tyrime, pridėtame prie Europos Parlamento savo iniciatyva teikiamo teisėkūros pranešimo²⁶ (2016 m.) ir Europos teisės instituto ataskaitoje²⁷ (2020 m.).

- **Poveikio vertinimas**

2022 m. buvo atliktas poveikio vertinimas, siekiant išnagrinėti įvairias politikos galimybes ES, kad būtų pagerinta tarpvalstybinė suaugusiųjų apsauga ir įvertintas jų poveikis.

Kadangi šis pasiūlymas susijęs tik su HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijos ratifikavimu ir tam tikrų valstybių narių prisijungimu prie jos, išsamesnis poveikio vertinimo išvadų paaiškinimas bus pateiktas pridedamame pasiūlyme dėl reglamento. Tikslinga, kad dabartinėje analizėje būtų nurodytas tik galutinės politiniai sprendimais priimanamos priemonės poveikis.

Tai apima reglamentą, kuriuo papildoma Konvencija, ir Konvencijos ratifikavimą bei tų valstybių narių, kurios dar nėra Konvencijos šalys, prisijungimą prie jos. Taip būtų užtikrinta, kad atitinkamos tarptautinės privatinės teisės taisyklės, skirtos suaugusiųjų apsaugai tarpvalstybinėse situacijose, būtų taikomos ne tik ES lygmeniu, bet ir tarp valstybių narių bei ES nepriklausančių valstybių. Taip pat tikimasi, kad ratifikavus visoms valstybėms narėms, daugiau ES nepriklausančių valstybių būtų paskatintos prisijungti prie Konvencijos.

- **Pagrindinės teisės**

Bendras siūlomų veiksmų tikslas – apsaugoti pagrindines suaugusiųjų teises pagal SESV 6 straipsnį, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją ir JT NTK.

Tarpvalstybinėse situacijose tai visų pirma reikštų, kad būtų užkirstas kelias nuosavybės atėmimui ar atsisakymui leisti suaugusiajam naudotis turtu užsienyje, užtikrinta teisė kreiptis į teismą, taip pat būtų užtikrintas suaugusiųjų apsisprendimas bei savarankiškumas.

HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencija, kuria derinamos tarptautinės privatinės teisės taisyklės, sujungiamos skirtingos teisės sistemos, kad Konvencijos taikymo srityje būtų lengviau užtikrinti nediskriminacinę pagarbą suaugusiųjų teisėms, jų interesų apsaugą ir naudojimąsi jų veiksmumu.

Šios vertybės išdėstytos Konvencijos preambuleje. Joje patvirtinta, kad pagarba suaugusiojo orumui ir savarankiškumui turi būti svarbiausias aspektas. Tokie prioritetai taip pat nustatyti JT NTK preambuleje.

Pagal Konvencijos taisykles, jei apsaugos priemonės vienoje susitariančiojoje valstybėje imasi kompetentinga institucija, ta priemonė ir toliau turėtų galioti kitoje susitariančiojoje valstybėje, pavyzdžiui, jei suaugęs asmuo persikeltų iš vienos susitariančiosios valstybės į kitą. Į Konvenciją taip pat įtrauktos apsaugos priemonės, kuriomis užtikrinama, kad priemonės nebūtų pripažintos arba vykdomos, jei, pavyzdžiui, priemonę priėmė valdžios institucija, kurios jurisdikcija nebuvo grindžiama arba nebuvo suderinama su vienu iš pagrindų, nustatytų Konvencija, arba jeigu priemonės pripažinimas prieštarautų prašomosios

²⁶ [Pažeidžiamų suaugusiųjų apsauga. Europos pridėtinės vertės vertinimas.](#)

²⁷ [Suaugusiųjų apsauga tarptautinėse situacijose.. Europos teisės instituto ataskaita.](#)

valstybės viešajai tvarkai²⁸. Atsižvelgiant į tai, priemonės neatitiktis pagrindinėms atitinkamo suaugusiojo teisėms galėtų tapti atsisakymo ją pripažinti pagrindu.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Siūlomas sprendimas neturi poveikio Europos Sąjungos biudžetui.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėseną, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Kadangi pasiūlymas susijęs su tam tikrų Europos Sąjungos valstybių narių įgaliojimu ratifikuoti HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvenciją arba prie jos prisijungti, įgyvendinimo stebėjimu visų pirma siekiama užtikrinti, kad tos valstybės narės laikytųsi Konvencijos ratifikavimo arba prisijungimo prie jos tvarkaraščio pagal Tarybos sprendimą.

Tačiau, kai visos valstybės narės taps Konvencijos šalimis, planuojama imtis kelių veiksmų informuotumui apie Konvenciją didinti ir tinkamam jos taikymui užtikrinti. Be to, rengiantis būsimų sudėčių specialioms komisijoms dėl Konvencijos veikimo, bus priimtos suderintos ES pozicijos; taip ES galės stebėti, kaip valstybės narės įgyvendina šią priemonę.

²⁸ Žr. HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijos 22 straipsnį, kuriame pateiktas sąrašas pagrindų, kuriais remdamasi kompetentinga institucija savo nuožiūra gali atsisakyti pripažinti ir vykdyti priemonę.

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

kuriuo siekiant Sąjungos interesų valstybės narės įgaliojamos tapti arba likti 2000 m. sausio 13 d. Konvencijos dėl tarptautinės suaugusiųjų apsaugos šalimis

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 81 straipsnio 2 dalį kartu su 218 straipsnio 6 dalies a punktu,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę¹,

kadangi:

- (1) Sąjunga yra išsikėlusi tikslą visapusiškai užtikrindama pagrindines teises sukurti, palaikyti ir plėtoti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, kurioje užtikrinamas laisvas asmenų judėjimas ir teisė kreiptis į teismą;
- (2) siekdama šio tikslo Sąjunga priėmė keletą teisėkūros procedūra priimamų aktų teismo bendradarbiavimo tarpvalstybinio pobūdžio civilinėse bylose srityje. Sąjunga taip pat savarankiškai arba per savo valstybes nares, veikiančias siekiant Sąjungos interesų, yra kelių tarptautinių konvencijų toje pačioje srityje Šalis;
- (3) tačiau nėra nė vieno Sąjungos teisės akto tarpvalstybinės suaugusių asmenų, kurie dėl savo asmeninių gebėjimų sutrikimo ar nepakankamumo negali apginti savo interesų arba kuriems gali prireikti, kad vienoje valstybėje narėje teikiama pagalba jiems naudojantis savo veiksmu ir toliau būtų teikiama visoje Sąjungoje, apsaugos srityje;
- (4) tarpvalstybinėse situacijose suaugusiesiems gali kilti įvairių sunkumų, įskaitant atvejus, kai tie suaugusieji persikelia į kitą valstybę narę arba kai jie turi nekilnojamojo turto ar kito turto kitoje valstybėje narėje. Sunkumų gali kilti, pavyzdžiui, kai priemonės, kurių imtasi vienoje valstybėje narėje siekiant apsaugoti suaugusiuosius, turi būti taikomos kitoje valstybėje narėje arba kai vėliau užsienyje reikia pasinaudoti suaugusiųjų suteiktais atstovavimo įgaliojimais, kad juos vykdytų jų atstovai, kai suaugusieji negali apginti savo interesų. Šie sunkumai gali turėti rimtų neigiamų padarinių teisiniu tikrumu tarpvalstybinių sandorių atveju, taip pat suaugusiųjų teisėms ir gerovei bei pagarbai jų orumui. Visų pirma gali būti daromas neigiamas poveikis pagrindinėms suaugusiųjų teisėms, pavyzdžiui, teisei kreiptis į teismą, teisei į apsisprendimą ir savarankiškumą, teisei į nuosavybę ir laisvą judėjimą;
- (5) todėl tarptautinės privatinės teisės taisyklės, kuriomis reglamentuojami tarpvalstybiniai atvejai, yra būtinos siekiant sustiprinti suaugusiųjų, kurių asmeniniai gebėjimai yra sutrikę arba nepakankami, pagrindinių teisių apsaugą. Tarptautiniu

¹ OL C , , p. .

lygmeniu tokios taisyklės yra įtrauktos į 2000 m. sausio 13 d. Konvenciją dėl tarptautinės suaugusiųjų apsaugos (toliau – HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencija). Konvencijoje numatytos taisyklės dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, tų suaugusių asmenų apsaugos priemonių pripažinimo ir vykdymo, dėl taikytinos teisės atstovavimo įgaliojimams ir jos susitariančiųjų šalių valdžios institucijų bendradarbiavimo taisyklės;

- (6) pagal HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvenciją jos šalimis gali tapti tik suverenios valstybės. Dėl šios priežasties Sąjunga negali sudaryti tos Konvencijos;
- (7) tai, kad visos valstybės narės ratifikuotų HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvenciją ir prie jos prisijungtų, yra ilgalaikis Europos Sąjungos siekiamas tikslas;
- (8) šiuo metu Belgija, Čekija, Vokietija, Estija, Graikija, Prancūzija, Kipras, Latvija, Malta, Austrija, Portugalija ir Suomija yra HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijos šalys. Airija, Italija, Liuksemburgas, Nyderlandai ir Lenkija ją yra tik pasirašiusios;
- (9) [...] Komisija pateikė teisėkūros pasiūlymą dėl Reglamento dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, priemonių pripažinimo ir vykdymo, autentiškų dokumentų ir atstovavimo įgaliojimų bei bendradarbiavimo civilinėse bylose, susijusiose su suaugusiųjų apsauga (toliau – siūlomas reglamentas). Pasiūlymu numatoma valstybėse narėse taikyti kai kurias HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijos taisykles ir nustatomos papildomos taisyklės, kuriomis siekiama sudaryti palankesnes sąlygas dar glaudesniai ES vidaus bendradarbiavimui šioje srityje. Siūlomo reglamento nuostatos sutampa ir yra glaudžiai susijusios su HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencija;
- (10) dėl šios priežasties esama rizikos, kad HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencija gali daryti poveikį siūlomo reglamento taikymo sričiai arba ją pakeisti. Todėl HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencija patenka į išimtinės Sąjungos kompetencijos sritį pagal Sutarties dėl Sąjungos veikimo 3 straipsnio 2 dalį;
- (11) todėl Taryba turėtų įgalioti valstybes nares, kurios dar nėra HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijos šalys, pasirašyti, ratifikuoti Konvenciją arba prie jos prisijungti siekiant Sąjungos interesų šiame sprendime nustatytais sąlygomis; Taryba taip pat turėtų įgalioti valstybes nares, kurios yra HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijos šalys, likti jos šalimis;
- (12) Sąjunga ir jos valstybės narės yra *Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijos* (toliau – JT NTK) šalys;
- (13) pagal Europos Sąjungos sutartį ir Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo valstybės narės turi kompetenciją priimti materialines ir procedūrines taisykles suaugusiųjų apsaugos srityje. Kaip JT NTK susitariančiosios šalys, valstybės narės turi užtikrinti, kad jų nacionalinės materialinės ir procesinės teisės aktai dėl elgesio su suaugusiaisiais atitiktų JT NTK nustatytus įsipareigojimus žmogaus teisių srityje, įskaitant „globos“ ir „rūpybos“ bei neveiksnumo priemones, kaip nurodyta HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijos 3 straipsnyje;
- (14) HCCH 2000 m. Suaugusiųjų apsaugos konvencijos taisyklės turėtų būti taikomos laikantis JT NTK nustatytų įsipareigojimų žmogaus teisių srityje;
- (15) šio įsipareigojimo nesilaikymas taip pat turėtų daryti poveikį tam, kaip valstybės narės pripažįsta ir vykdo priemones, kurių ėmėsi trečiosios šalys;

- (16) [[pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, Airija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;] ARBA
- (17) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį Airija [... raštu] pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą;
- (18) pagal prie Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Siekiant Sąjungos interesų Taryba įgalioja valstybės nares tapti arba likti 2000 m. sausio 13 d. Konvencijos dėl tarptautinės suaugusiųjų apsaugos (toliau – Konvencija) šalimis laikantis 2 straipsnyje nustatytų sąlygų.
2. Konvencijos tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

2 straipsnis

Bulgarija, [Airija], Ispanija, Kroatija, Italija, Lietuva, Liuksemburgas, Vengrija, Nyderlandai, Lenkija, Rumunija, Slovėnija, Slovakija ir Švedija imasi visų būtinų veiksmų, kad jų ratifikavimo arba prisijungimo dokumentai būtų deponuoti Nyderlandų Karalystės užsienio reikalų ministerijoje, kuri yra Konvencijos depozitaras, ne vėliau kaip [24 mėnesiai nuo šio sprendimo priėmimo datos].

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas / Pirmininkė